

Ajust

JOSEP OLIVER

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 10.02.09

El país s'ha instal·lat en el pessimisme més atroç. I, si bé és cert que estem en una profunda recessió, convé no perdre de vista que una part de l'ajust ja ha tingut lloc. Però per a això hem de partir d'una premissa prèvia, que no és cap altra que acceptar que els excessos d'endeutament s'havien d'acabar pagant. Si no reconeixem que els anys anteriors han mostrat un creixement excessiu i que han deixat una ressaca d'enorme endeutament, no comprendrem ni el que ens està passant ni el que ha de passar en el futur.

I, justament perquè una part notable dels nostres problemes deriva dels nostres propis errors, hi ha una part de la crisi interna que, senzillament, no és evitable. Que les actuacions del Govern de la Generalitat i de l'Estat poden ajudar a mitigar, és cert. Que la política d'aquestes institucions pot permetre desplaçar en el temps part dels dolorosos --tot i que inevitables-- ajustos, també és cert. Però cap acció pública farà tornarà el volum de llocs de treball de la construcció als valors previs a la crisi, senzillament perquè ha estat un creixement sobredimensionat basat en els excessos de l'endeutament.

Per aquest motiu, és important que sapiguem on estem en termes d'aquesta inevitable reconducció dels desequilibris acumulats. I, des d'aquest punt de vista, les dades són positives. En el terreny de l'activitat residencial, la forta caiguda de les vivendes lliures iniciades (des de les gairebé 660.000 del 2006 fins a les 530.000 del 2007 i a les escassament 250.000 del 2008) indica la rapidesa de l'ajust. En

l'àmbit dels preus, les reduccions acumulades fins ara (en l'entorn del 10%-15% segons les fonts), també. I el mateix podem postular de l'ocupació en la construcció. Dels 2,7 milions de persones ocupades en el segon trimestre del 2007 (màxim històric amb un 13,3% de tots els llocs de treball) s'ha passat als 2,1 milions del quart trimestre del 2008 (una destrucció de 578.000 llocs de treball que ha deixat el seu pes en el 10,8% del total). Aquesta xifra encara està lluny del 9,1% de la mitjana 1978-1998, però el retorn a aquesta mitjana històrica, que és la sostenible en el mitjà termini, s'ha acostat sensiblement.